

ת"פ 55983/07/15 - מדינת ישראל נגד ר כ

בתי משפט

ת"פ 55983-07-15
16 מרץ 2017

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ר כ

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333+335 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), ובעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק.

כתב האישום ועובדות מוסכמות:

2. בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 12.4.14, סמוך לשעה 18:00, שיחקו ברח' נחל דולב בבית שמש (להלן: "המקום") מספר קטינים במשחק המחבואים. בין הקטינים היו י א, יליד 2004 (להלן: "י"), שהוא אחיו של ח א (להלן: "ח") וגיסו של הנאשם; וכן שמואל גולובנציק, יליד 2003 (להלן: "שמואל") שהוא אחיו של דניאל גולובנציק (להלן: "דניאל") ובנו של משה גולובנציק (להלן: "המתלונן").

במהלך המשחק איבד י את אחת מנעליו, וחשד כי שמואל והקטינים הנוספים הם שלקחו אותה.

בהמשך לכך התפתח עימות, כאשר י קרא לח לסייע לו, ושמואל קרא לדניאל לסייע לו. כחלק מהעימות, הרים ח את שמואל מצווארון חולצתו תוך שהוא חונק אותו, והשליכו ארצה. בתגובה, הצטייד דניאל בגז לפלל, הלך לבית משפחת אא וריסס את הגז לעבר ח שפתח את הדלת. הגז התפשט בבית משפחת א, בו שהו באותה עת בני משפחה נוספים, ובהם אשת הנאשם אשר הייתה בחודש השביעי להריונה ונפגעה אף היא.

הנאשם יצא מבית משפחת א כדי לאתר את דניאל, פגש בו בסמוך לבית הכנסת השכונתי, ובין השניים התפתח עימות מילולי.

המתלונן, אשר שהה באותה עת באזור בית הכנסת וראה את המתרחש, התקרב לדניאל ולנאשם, והפציר בהם להפסיק את העימות. בשלב זה, הכה הנאשם את המתלונן מכת אגרוף בפניו, וברח מהמקום לבית משפחת א. המתלונן הורה לדניאל לעזוב את המקום, הלך לבית משפחת א, שם אמר לבני הבית כי בכוונתו להגיש תלונה במשטרה, ועזב את המקום.

הנאשם יצא מבית משפחת א בעקבות המתלונן, כשהוא מצויד בשני אלות ברזל, אשר מצא בכניסה לבניין. הנאשם

העביר אלה אחת לח, אשר יצא בעקבותיו, ורדף אחרי המתלונן בחניית בית משפחת א. הנאשם הגיע אל המתלונן, והכה אותו בחזקה באמצעות אלת הברזל, בידי, בראשו וביתר חלקי גופו. באותה עת עמד ח בקרבת מקום, כשבידו אלת הברזל הנוספת.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חתך באורך 3-4 ס"מ באמה השמאלית, וכן שבר בידו השמאלית. המתלונן נזקק לטיפול רפואי אשר כלל החזרת השבר בהרדמה מקומית, סד גבס וטיפול אנטיביוטי.

3. בהסדר הטיעון הוסכם, כי הנאשם יהיה רשאי לטעון, שבטרם הכה את המתלונן באמצעות אגרופ, כמתואר בכתב האישום, דחף אותו המתלונן, וכי המאשימה לא תבקש להביא ראיות לסתור זאת.

כן הוסכם כי יוגש כתב האישום, אשר הוגש בבית משפט השלום בירושלים נגד דניאל גולובנצ'יק במסגרת ת"פ 41340-12-15, וכלל העובדות המנויות בו מוסכמות על הצדדים.

תסקיר שירות המבחן:

4. ביום 1.2.17 הוגש תסקיר שירות המבחן בנוגע לנאשם. על פי האמור בתסקיר, הנאשם בן 26.5, מתגורר בבית שמש, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 4.5 ו-2.5, ואשתו בהריון מתקדם. הנאשם עובד בעסק לצילום השייך לחמיו ולומד בכולל.

הנאשם סובל מלקות שמיעה, והוא מוכר על ידי המוסד לביטוח הלאומי כבעל 40% נכות, ללא אובדן כושר השתכרות. הנאשם מסר כי אינו תופס את הלקות כגורם מפריע בחייו, וכי סביבתו מסייעת לו לקיים אורח ח תקין ללא תחושת חריגות או נבדלות.

בתסקיר תיאור משפחת המוצא של הנאשם. בין היתר צויין כי לאביו של הנאשם עבר פלילי, על רקע עבירות אלימות כלפי אשתו וילדיו.

הנאשם סיים מוסדות חינוך כנהוג בחברה החרדית, לאחר מכן עבר למסגרת ישיבתית המאפשרת עבודה בחצי מהיום, והחל לעבוד כצלם בעסק השייך לאביו של חבר מהישיבה. תקופה מסוימת אף התגורר הנאשם בבית מעסיקו, וכך הכיר את מי שלימים הפכה לאשתו. מהצבא קיבל פטור על רקע רפואי.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, למעט רישום תעבורתי.

ביחס לעבירות דנן, נאמר שהנאשם מסר כי פעל מתוך הגנה עצמית, לאחר שנדחף על ידי המתלונן, וכי היה מושפע מהזעזוע אותו חש כאשר ראה את בני משפחתו, ובפרט את אשתו שהייתה בהריון מתקדם ואת בתו הקטנה, שנפגעו מגז מדמיע. לדבריו, חש שהמתלונן מעונין להמשיך לפגוע בו, ולכן השתמש במוט ברזל על מנת למנוע תקיפתו. הנאשם מסר כי כיום הוא מבין שניתן היה להימנע מהסיטואציה, וכי שגה באופן פעולתו.

שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, וכי הוא חש חרטה מסוימת, אך עם זאת הנאשם מטשטש מחומרת העבירה, מתקשה להביע אמפטיה לנפגע, ונוטה להשליך עליו את האחריות.

לאור אלה, העריך שירות המבחן את רמת הסיכון להישנות מעשים דומים כבינונית.

שירות המבחן הציע לנאשם אפשרויות טיפוליות, אך הוא מסר שאינו רואה עצמו כזקוק להן. לאור אלה, ולאחר קביעת גורמי הסיכון והסיכוי, המליץ שירות המבחן על עונש שיבוצע בעבודות שירות, בצד ענישה מותנית.

ראיות המאשימה לעונש:

5. הוגש תצהיר נפגע עבירה על ידי המתלונן.

לדבריו, הוא יצא מהבית, לאחר שנאמר לו שבנו הקטן הותקף על ידי ח א, וראה את בנו דניאל מגיע לכיוונו, כאשר במרחק ממנו הולך הנאשם ועוקב אחריו. הוא אמר לדניאל ללכת הביתה, ואז חסם הנאשם את דרכו, הכה אותו באגרופו בפנים, שבר את משקפיו, וברח.

הוא הלך לבית הוריו של ח כדי לנהל איתם שיחה נוקבת, כשלפתע יצאו מהבית הנאשם וח עם מוטות ברזל "ומבט של רצח בעיניים", והחלו להכות אותו. הוא הרים את ידו כדי להתגונן, וכך ניצל מפגיעת מוט הברזל בראשו. לולא אנשים שעברו באזור ועצרו את התוקפים, הם היו ממשיכים להכותו.

כתוצאה מהאירוע נשברה ידו, והוא סובל עד היום מכאבים קשים ביד ובכתף. ישנם לילות שהכאבים אינם מניחים לו להירדם. בנוסף, קשה לו לעבוד עם הפציעה. לאחר האירוע ביקר עשרות פעמים אצל רופאים ועבר טיפולים רבים, ובשל כך הפסיד ימי עבודה רבים. קיבל גם תרופות רבות, דבר שעולה כסף רב. לדבריו, הרופאים אמרו שהכאבים לא יחלפו, והוא יסבול מהם תמיד.

לתצהיר צורפו מסמכים רפואיים, ותמונות המתעדות את הפציעה.

6. המתלונן העיד גם בבית המשפט:

מסר שהוכה "מכות רצח", נפגע בחוליות, וכנראה יתחיל סדרת ניתוחים. לדבריו, ככל הנראה מדובר בנזק בלתי הפיך. הוא סובל מכאבים מפעם לפעם, והולך לטר"מ לקבל זריקות. יש לו זרמים בידיים. חבל מאד שכן התנהגו, הנאשם בא אליו "על כלום".

המתלונן מסר כי לאחר האירוע נסע לבית החולים ושהה שם עד לפנות בוקר. למחרת חזר לבית החולים, ובמשך יומיים-שלושה היה בטיפולים.

7. הוגש כתב אישום מתוקן בעניינו של ח (ת"פ 4634-04-15 בבית משפט השלום לנוער בבית שמש), וכן הודעה על הסדר טיעון שנחתם בעניינו.

ח הודה בעבירה של תקיפת קטין, לפי סעיף 368ב(א) לחוק, ונקבעה אשמתו. ביום 8.12.16 נגזר דינו של ח: בית המשפט נמנע מלהרשיע אותו, וגזר עליו צו של"צ למשך 60 שעות, תשלום פיצוי בסך 1,500 ₪ לטובת המתלונן

(דניאל, במקרה זה), וחתימה על התחייבות.

ראיות הגנה לעונש:

8. הוצג כתב האישום שהוגש נגד דניאל גולובנצ'יק לבית משפט השלום בירושלים (ת"פ 41340-12-15) בעבירה של תקיפה סתם, בגין העובדות המתוארת בכתב האישום דנן.

כן מסר ב"כ הנאשם, כי קיבל הצהרה מהפרקליטות, לפיה התיק כנגד המתלונן, נסגר בשל חוסר ראיות.

עוד הוגש מכתב המלצה של שכנים, בו נאמר כדלהלן: "**אנו השכנים מכירים היטב את רונאל כהן הבעל של תהילה. והינו אדם רגיש, נחמד, נעים הליכות. ומכירים בו כי הוא אדם טוב לב, זה שנים שאנו מכירים אותו, ולא שמענו עליו אף פעם אחת שפגע בנפש אדם...וביודענו שהינו אדם טוב לב ורגיש...**".

9. העידו שלושה עדי אופי:

(א) חגא - בן 20.5. היה מעורב באירוע ונשפט בגינו.

(ב) דוד א - חמיו של הנאשם. מכיר את הנאשם שנים רבות, מאז שהיה בן 17.5. הנאשם בחור נחמד שעבד אצלו כצלם. הם ראו בו אדם שזקוק לבית חם ולמשפחה. הנאשם בא מרקע לא בריא, וקיבל מהם חום ואהבה. כשהנאשם הגיע לגיל 18, הציע לו את בתו, כי ראה בו איש מידות, ילד טוב. הנאשם ובתו נשואים מעל שש שנים, וכולם מאד אוהבים אותו. הנאשם אבא חם, חתן חם, אוהב לעזור ולתת. הנאשם עובד הרבה עם הציבור, ומכולם שומעים על טוב ליבו, נדיבותו, ורצונו לעזור. הנאשם אף עובד איתו בעסק כצלם, ורבים מבקשים שדווקא הנאשם יצלם אותם בשל האהבה שהוא מקרין.

(ג) תהילה כהן - אשת הנאשם. בזמן האירוע הייתה בחודש השביעי להריונה, והרגישה מצוין. ביום האירוע שמעה צעקות, נכנסה הביתה וקיבלה "גל של ריח". התמוטטה ולא הרגישה את הדופק של העובר. החווירה, הרגישה בחילות, צעקה "אני מתה" וחשבה שהיא יולדת. גם צעקה 'איפה הילדה', שהייתה אז בת שנתיים. בעלה ראה אותה ולא השתלט על המצב. הוציאו אותה החוצה כדי לנשום אוויר. בעקבות האירוע פנתה לטיפול רפואי והייתה בשמירת הריון תקופה קצרה. מאז ובהמשך ההיריון, כולל בזמן הלידה, היו לה בעיות של ירידת דופק. בנוגע לנאשם, העידה שהוא בעל אחראי, תומך, דואג לה ולילדים. הילדים מאד קשורים אליו, כל היום סביבו.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

10. ב"כ המאשימה ציין כי יתכן שהנאשם נגרר לסיטואציה מסוימת, אך כאשר ריב הילדים חצה את סף דלת הבית של הנאשם, איבד הנאשם את עשתונותיו. לדבריו, מעשיו של הנאשם נחלקים למספר שלבים - תחילה התפתח עימות בינו לבין דניאל, ואביו של דניאל, המתלונן, הפריד ביניהם והפציר בבנו לחזור לביתו. הנאשם טוען לדחיפה מצד

המתלונן, ובתגובה הכה את המתלונן מכת אגרוף בפניו. לו היה האירוע מסתיים כך, היה מתנהל הליך חמור פחות. ומכאן חומרת מעשיו של הנאשם, אשר לא סיים את האירוע בכך, אלא חזר לבית בו התגורר, יצא משם כשהוא מצויד בשתי אלות ברזל ומלווה בח א, והכה את המתלונן מכות קשות.

ב"כ המאשימה הדגיש את דברי בית המשפט העליון, בדבר הצורך להילחם בתופעה של "פתרון סכסוכים באמצעות אלימות". במקרה זה, אף לא ניתן לומר שהנאשם ניסה לפתור סכסוך בכוח הזרוע, שכן לא היה לו כל סכסוך עם המתלונן אלא עם בנו. הניסיון להיפרע מאדם שגילו כפול, בדרך כה אלימה, הוא התנהגות הראויה לגינוי. לא זו בלבד, אלא שהמתלונן ניסה להפריד בין הנאשם לבין בנו, וקיבל מכת אגרוף. כל חטאו של המתלונן הוא שניגש לבית הנאשם ואמר לו שהוא ידווח למשטרה על האירוע.

ביחס לערכים המוגנים, ציין כי מדובר בשמירה על כבוד האדם ועל שלמות גופו של אדם.

הנזק שנגרם למתלונן אינו מבוטל, וגם פוטנציאל הנזק קשה. בדרך נס הסתיים האירוע כפי שהסתיים.

ציין כי הנאשם יכול היה להפסיק את האירוע בכל שלב שלו, ולא להסלים אותו.

כן ציין כי חומרה נוספת מצויה בעובדה שהעבירות בוצעו באמצעות נשק קר.

לאור אלה סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין שנתיים לבין ארבע שנות מאסר.

באשר לעונש הראוי, ציין כי חלקו של הנאשם במעשים ברור, וכי היו בעימות צדדים נוספים שהועמדו לדין: ח, אשר נדון לאי הרשעה ונגזר עליו שירות לתועלת הציבור, התחייבות, ופיצוי בסך ₪ 1,500; ודניאל, שנקבעה אשמתו בעבירה לפי סעיף 379 לחוק, ובעניינו מתכוונת המאשימה לעתור לעונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולרכיבים נוספים.

ביחס לעברו של הנאשם, ציין כי אין ספק שהוא מנסה לבנות את חייו וללכת בדרך הישר, אך כאשר שירות המבחן התרשם שהנאשם מטשטש את חומרת מעשיו ומשליך את האחריות למעשים על אחר, יש בכך חומרה. כן ציין את האמור בתסקיר, לפיו הסיכון להישנות העבירה הוא בינוני. לטענתו, המלצת שירות המבחן אינה מתאימה למעשים, מה גם שהנאשם לא רואה עצמו כזקוק להליך טיפולי.

לאור אלה, בשל עברו הנקי של הנאשם וכל האמור לעיל, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ומבקשת להטיל עליו שנתיים מאסר בפועל, מאסר משמעותי על תנאי, ופיצוי משמעותי למתלונן.

ביחס לטענה בדבר אכיפה בררנית, שהעלתה ב"כ הנאשם, טענה המאשימה כי התיק דנן הוגש לאחר שנבחן חלקו של כל אחד באירוע, ובהתאם לכך יוחסו לו העבירות המתאימות. הדגיש כי המאשימה הקפידה על "קול אחד" לגבי כל המעורבים באירוע. המתלונן הוא היחיד שלא הועמד לדין, כאשר העובדה המוסכמת לפיה המתלונן דחף את הנאשם בטרם נתן לו הנאשם אגרוף, לא גובתה ברף הראייתי הנדרש לצורך הגשת כתב אישום. לאור אלה, סבורה המאשימה כי אין די ראיות לטענה של אכיפה בררנית, כי אין אכיפה פסולה וכי חלקו של הנאשם חמור משמעותית ושונה מזה של המעורבים האחרים.

11. ב"כ הנאשם ציינה כי האירוע התרחש באפריל 2014 וכתב האישום הוגש ביולי 2015, כאשר בכל התקופה הזו לא ביקשה המאשימה לעצור את הנאשם, אף לא לימים, וכיום - כשלוש שנים לאחר האירוע, מבקשת המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל.

הדגישה כי ביתו של הנאשם הוא יותר ממבצרו. תסקיר שירות המבחן מפרט את הבית ממנו הגיע הנאשם, את התנהלותו הפלילית של אביו ואת מצבה הנפשי של האם. כך שבית חמיו של הנאשם הוא למעשה ביתו הראשון של הנאשם, ומהמקום הזה הנאשם צומח. לנאשם נתונים קשים, לרבות לקות השמיעה שהחמירה עם השנים, ועם כל אלה הנאשם בנה לו ח. הוא לא קורבני, הוא לא מנצל את מצבו, אלא עובד ולומד ובונה משפחה, בקרוב יהיה אב לשלושה. הנאשם אב למופת, בעל למופת, עובד למופת. אין לו עבר פלילי, לא לפני האירוע ולא לאחריו. המשפחה שמקיפה את הנאשם היום, היא קרש ההצלה שלו, ויש לה חשיבות מיוחדת עבורו. האירוע הכניס את הנאשם לסיטואציה קשה: זה היה בערב פסח, חלק מבני המשפחה היו במרפסת והנאשם ישן בסלון, כאשר בתו בת השניים ואשתו בחודש השביעי להריונה היו שם גם הן. פתאום נכנס לבית "עברייני", שהצטייד בגז מדמיע, התפרץ וריסס את כל הסלון. ח התמוטט וצעק 'אני מת', אשתו של הנאשם הגיעה מהמרפסת לסלון כדי לראות מה קורה, שאפה את הגז והתמוטטה על הרצפה בצעקות, הילדה בת השנתיים הייתה בסכנה. אדון א שהוא אדם מבוגר, ועוד אחרים שהיו בבית, נפגעו אף הם. ולתוך הסיטואציה הקשה הזו התעורר הנאשם. הנאשם, וכל משפחתו, הותקפו באכזריות בתוך ביתם ומבצרו. מצבו הרגשי של הנאשם באותו רגע היה קשה. הנאשם יצא מביתו כדי לדבר עם מי שפגע בו, וזכה לדחיפה מאבא שלו. במקום שהאב יחנך את בנו, הוא דחף את הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו מהרגע הראשון, כבר במשטרה. הנאשם הבין שהיה חייב לפעול אחרת, ושהמקרה הקיצוני הזה לא מאפיין אותו. מצד שני, יש לזכור שישנם מעורבים אחרים בפרשה שאחראים ליצירת המצב הנפשי הקיצוני אליו הגיע הנאשם. הנאשם אינו אדם אלים ולא נשקפת ממנו מסוכנות.

ביחס לתסקיר שירות המבחן, ציינה כי הנאשם הסביר לשירות המבחן את הסיטואציה אליה נקלע, אשר הביאה אותו לביצוע המעשה, אך שירות המבחן פירש זאת כ'לקיחת אחריות חלקית'.

ב"כ הנאשם טענה לאכיפה בררנית, לגבי כתבי אישום ועונשים שנגזרו על מעורבים אחרים בפרשה. לדבריה, לגבי דניאל, אשר תקף אנשים ללא סיבה, החליטה המדינה להעמידו לדין בגין "תקיפה סתם". לטענתה, העברייני האמיתי הוא דניאל ולא הנאשם.

ביחס להצהרת נפגע העבירה, טענה כי זו הצהרה שקרית הסוטה באופן בוטה מהעובדות המוסכמות, ועומדת בסתירה להתנהלות המתלונן מספר ימים לאחר האירוע.

ב"כ הנאשם ציינה, כי למרות מורכבות התסקיר והיעדר המלצה לטיפול, המליץ שירות המבחן על ביצוע עבודות שירות, לתקופה קצרה, וזאת מחשש שמא יתדרדר הנאשם לנורמות עברייניות. לדבריה, ישנו אינטרס ציבורי בכך שהנאשם ימשיך את חייו, יפרנס את משפחתו ויהיה אב לילדיו. בנוסף, לא נשקפת מהנאשם מסוכנות, במיוחד כאשר האירוע היה

לפני שלוש שנים, ומאז לא עבר הנאשם כל עבירה, מה גם שנסיבות האירוע היו כה ייחודיות, שלא סביר שסיטואציה כזו תחזור על עצמה. בנוסף, טענה כי לא צריך לזקוף לחובתו של הנאשם את הקושי שלו להשתלב בטיפול, כאשר מדובר במקרה יחיד.

ב"כ הנאשם ביקשה לדון את הנאשם במידת החסד והרחמים, ולהאמין לו כשהוא אומר שהמקרה לא יחזור לעולם. היא ביקשה לא לקחת מילדיו של הנאשם את הזכות לגדול עם אב, הזכות שנשללה מהנאשם עצמו, ולא לקחת מהנאשם את משפחתו הגרעינית והמורחבת, שהיא הדבר החשוב לו ביותר. לדבריה, מאסר שירוצה בעבודות שירות מהווה הכבדה מספקת על הנאשם ועל יכולתו להתפרנס, ומהווה ענישה מוחשית לכיוון בונה, ולא הורס. אין התנגדות לקנס ולפיצוי.

12. הנאשם נשא דברים.

הסביר כי במועד האירוע ישן, והתעורר לקול צעקות ובהלה גדולה. ראה את אשתו ואת ח צועקים, אשתו על הרצפה. שאל מה קרה וח ענה שמישהו ריסס בגז מדמיע. ההרגשה הייתה קשה מאד. חמיו וחמותו ישבו על הרצפה, עם בתו בת השנתיים. הוא יצא מהבית יחף, לבוש בגופיה ומכנסיים קצרים, וחיפש את מי שריסס. ראה את דניאל בורח לכיוון אבא שלו ומתחבא מאחוריו. שאל אותו מדוע עשה זאת, ואבא שלו אמר לו 'לך מפה' ודחף אותו.

הוא מצטער מאד על המקרה, היום מבין זאת וכך אמר גם לקצין המבחן. אם יתבקש ללכת לסדנאות, יעשה זאת.

דין ומסקנות

אכיפה בררנית:

13. כאמור, ב"כ הנאשם טענה להגנה מן הצדק בגין אכיפה בררנית, בשל כך שעניינם של המעורבים האחרים בפרשה - המתלונן, דניאל וח - הסתיים בצורה קלה יותר: כתב האישום שהוגש נגד ח הסתיים בשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה; וכתב האישום שהוגש כנגד דניאל, הועמד על עבירה של 'תקיפה סתם'. נגד המתלונן לא הוגש כלל כתב אישום, בשל מחסור בראיות.

14. עניינם של המעורבים האחרים בפרשה, אכן הסתיים בצורה קלה יותר. עם זאת, מדברי ב"כ המאשימה עולה כי המאשימה בדקה היטב את חלקו של כל אחד בפרשה ואת הראיות שיש בידה, והחליטה את שהחליטה על בסיס זה, לפיכך אין בסיס לטענת הגנה מן הצדק.

לגופו של עניין, כפי שעולה מעבודות כתב האישום, מעשיו של הנאשם חמורים משל המעורבים האחרים בפרשה, שכן מעשי הנאשם גרמו למתלונן, כאמור, לנזק גופני ממשי ומתמשך, שהצריך ועדיין מצריך קבלת טיפול רפואי, בניגוד לנזקים שנגרמו ממעשיהם של המתלונן, דניאל וח - מבלי לגרוע, חלילה, מחומרת מעשיהם.

15. על כן אני דוחה את הטענה.

מתחם העונש ההולם:

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

17. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות.

העונש המרבי הקבוע בצד עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הינו 14 שנים, והעונש הקבוע לצד עבירה של תקיפה סתם, הינו שנתיים.

18. לצד העונש שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

כל אחד מהצדדים הציג פסיקה המתאימה לעמדותיו:

ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.14): המערער והמתלונן הם שכנים. המתלונן ביקש מהמערער להסיר כבל אינטרנט שהציב על גג הבית במטרה לגנוב אינטרנט, המערער סירב ובתגובה דחף המתלונן את המערער. או אז תקף אותו המערער כשהפיל אותו ארצה. למקום הגיעו שני אחיו של המערער, ובעוד המתלונן שוכב על הרצפה, היכו אותו שלושתם בראשו ובכל חלקי גופו באמצעות מקלות מעץ ואתי חפירה. המתלונן איבד את הכרתו ונגרמו לו המטומות ושברים בכל חלקי גופו. בית המשפט המחוזי התחשב בהודאתם של המערער ואחיו, בהיותם צעירים, נעדרו עבר פלילי, בעלי נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות ובמצב סוציו אקונומי קשה. כן ניתנה התייחסות לרצון לשמור על יחסי שכנות טובים בין הצדדים. על כן נגזר על המערער עונש של שלוש שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

רע"פ 6431/12 הרוש נ' מדינת ישראל (22.11.2012): המבקש, יחד עם אחרים, תקפו בשברי זכוכית, סכינים ואלות את המתלוננים - כולם בני משפחה, אשר עמדו ברחוב והעירו למבקש ולאחרים על בקבוק זכוכית שהושלך לעברם ממרפסת דירת המבקש והאחרים. כתוצאה מכך נגרמו לחלק מהמתלוננים פגיעות גוף, ואחד מהם נזקק לניתוח. בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 54 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, ונדחתה גם בקשת רשות ערעור אשר הוגשה לבית המשפט העליון.

ת"פ 28049-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.2.2014): הנאשם הכה את המתלונן בראשו, באמצעות אלה מעץ, וזאת על רקע ויכוח שנתגלע בין מספר בחורים, שהנאשם כלל לא היה מעורב בו. כתוצאה מכך נגרם למתלונן שבר דחוס פתוח בראשו, הוא אושפז בבית החולים ונזקק לניתוח. הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון. תסקיר שירות

המבחן היה חיובי, והנאשם שולב בתכנית טיפולית. בית המשפט התייחס לחומרה הרבה שיש במקרים בהם עבריינים שולפים סכין, מקלות וברזלים 'על לא כלום', ולנזק החמור שנגרם למתלונן. ומנגד התייחס לנסיבות מקלות. על הנאשם נגזרו ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, ותשלום פיצויים בסך 10,000 ש"ח.

תפ"ח 35109-11-13 מדינת ישראל נ' איפראימוב (9.7.2015): על רקע קטטה שפרצה בין הנאשם לבין אחיו של המתלונן, זרק אחיו של המתלונן כוס על הנאשם, וגרם לו לחבלות שהצריכו טיפול רפואי. מספר שעות לאחר מכן, התקיימו מספר שיחות טלפוניות בין המתלונן לבין הנאשם. סמוך לאחר מכן, נפגשו הנאשם והמתלונן ליד ביתו של הנאשם. במפגש התפתח בין השניים עימות גופני, במהלכו תקף הנאשם את המתלונן ודקר אותו שש דקירות בסכין. המתלונן התמוטט, הובהל מחוסר הכרה ובמצב קריטי לבית החולים, שם עבר טיפולים וניתוחים. הנאשם הודה במסגר הסדר טיעון. תסקיר שירות המבחן היה חיובי, והנאשם שולב בקבוצה טיפולית. הנאשם והמתלונן אף נפגשו במפגש צדק מאחה. בית המשפט קבע כי מדובר במקרה בו התקיימו נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהמתחם, וגזר על הנאשם ששה חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות.

19. עיון בפסקי הדין שהציגו הצדדים ובפסקי דין נוספים, מעלה כי קשת הענישה רחבה, ויכולה לנוע בין חודשי מאסר בודדים, שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד למספר שנים של מאסר בפועל. למשל:

ת"פ 33471-10-14 מדינת ישראל נ' איוב עלי אלצראיעה (14.7.2016): הנאשם הכה את המתלונן במקל, וזאת בגין סכסוך בין המשפחות על שטח אדמה. המכות גרמו למתלונן לשבר בצלע, שבר ביד ושטף דם בראש. המתלונן פונה לבית החולים, שם התדרדר מצבו, הוא איבד את הכרתו, אושפז בבית החולים למשך ששה ימים, ונאלץ לעבור ניתוח בברכו. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון. תסקיר שירות המבחן היה חיובי בעיקרו. בית המשפט התייחס לנוהג הנפוץ בחברה הבדואית של פתרון סכסוכים משפחתיים באמצעות אלימות, ובשינוי שיש לעשות. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ותשלום פיצויים בסך 10,000 ₪.

ע"פ 4605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (25.5.14): המערערים הם אב ובנו, ויחד עם בן נוסף הם היכו את יו"ר וועד הבית בו הם מתגוררים, לאחר שזה ביקש מהם להעביר את הסוכה שהחלו להקים, אל חלק אחר של הבית. המערערים היכו את המתלונן באגרופים וגרמו לו לחבלות חמורות בפניו, הוא אושפז ונותח. על כל אחד מהמערערים נגזרו חודשיים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור בחלקו, כך שביטל את הרשעת המערער 1 והטיל עליו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, ואת עונשו של המערער 2 המיר למאסר לריצוי בעבודות שירות. זאת משיקולי שיקום, כאשר האירוע היה חריג להתנהגות המערערים.

ת"פ 35500-07-15 מדינת ישראל נ' כהן ואח' (9.10.2016): הנאשמים, אשר השתוללו בבריכת שחיה ציבורית וזרקו חפצים, היכו את המתלונן, אשר ביקש מהם שיזהרו על מנת שלא יפגעו בבתו ששהתה בבריכה באותה העת. הנאשמים התנפלו על המתלונן, דחפו אותו, היכו אותו ובעטו בו, גם לאחר שנפל על הרצפה. חלק מהנאשמים היכו את המתלונן באמצעות חפצים שהיו במקום. מעשי הנאשמים גרמו למתלונן לשבר באף, המטומות, חתך, נפיחות ושפשופים. הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון. על הנאשמים נגזרו עונשים שבין 14 לבין 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, ותשלום פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪ (לכל אחד מהנאשמים).

ת"פ 8194/07 מדינת ישראל נ' לבייב ואח' (20.4.09): הנאשם, יחד עם נאשמים אחרים, הגיעו לקונדיטוריה בבאר שבע, שם שהה המתלונן עם חמש בנות. המתלונן השמיע הערה בנוגע לאוכל שהזמינו הנאשם ושותפיו, ובתגובה הזמין

הנאשם את המתלונן לצאת החוצה כדי להתקוטט. המתלונן סירב, ואחד משותפיו של הנאשם תקף את המתלונן כך שנגח בראשו והיכה אותו באגרופים, ואז הנאשם והאחרים הצטרפו למכות. הנאשם הרים כיסא לעבר המתלונן, אחת הבנות הדפה את הכיסא ונחבלה, הנאשם הרים שוב את הכיסא והיכה בו את המתלונן עד שהכיסא נשבר. הנאשם ושותפיו המשיכו להכות את המתלונן באגרופים ובעיטות גם כששכב על הקרקע. המתלונן איבד את הכרתו לזמן קצר, נגרמו לו שברים בפנים, חבלות ושטפי דם. תסקיר שירות המבחן היה חיובי בעיקרו. על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם:

20. הערכים המוגנים בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושל תקיפה סתם, הם השמירה על הגוף, על כבוד האדם, ועל הביטחון האישי של כל אדם. כן ישנו ערך לפתרון סכסוכים בדרך לגיטימית.

21. בפסקי הדין הרבים והשונים מודגש הצורך למגר את האלימות הגואה בחברה, וזאת באמצעות החמרה בענישה:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות אלימות המתבצעות על ידי מי שמבקש לפתור סכסוכים בכוח הזרוע ובמיוחד באמצעות נשק קר ועל הצורך בענישה משמעותית שתהווה גמול הולם לאינטרסים החשובים הנפגעים במקרים מסוג זה" (ע"פ 4631/13 מדינת ישראל נ' מוסא כרים ואח' (25.2.2014)).

וכן: **"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה"** (ע"פ 4173/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.07)).

22. ומן הכלל אל הפרט -

במקרה שלפנינו, תקף הנאשם את המתלונן פעמיים, פעם אחת מכת אגרוף לפנים, ובפעם השנייה באמצעות אלת ברזל. התקיפות באו בהמשך לסכסוך שהתגלע בין בנו של המתלונן לבני משפחתו של הנאשם, סכסוך שהנאשם לא היה צד לו. זאת ועוד, לאחר התקיפה הראשונה, יכול היה הנאשם להפסיק, אך הוא בחר לחזור לביתו, לקחת אלות ברזל, ולהכות את המתלונן מכות קשות. מעוצמת המכות נגרמו למתלונן נזקים, כמפורט לעיל, ועד לעצם היום הזה ממשיך המתלונן לקבל טיפול רפואי.

לקולא ייאמר שמדובר באירוע בלתי מתכוון, אשר בא בתגובה לתקיפה שביצע בנו של המתלונן כנגד בני משפחתו של הנאשם, תקיפה אשר הביאה את הנאשם לכדי מצב נפשי מיוחד, כמפורט בטיעוני באת כוחו.

23. לנוכח מכלול הנסיבות ובהתחשב ב"תרומת" בנו של המתלונן לאירוע, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם יהיה

בין שמונה לבין חמישה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם:

24. לזכותו של הנאשם יש לציין את הודאתו, את עברו הנקי, את מסלול חייו המורכב ואת רצונו לניהול אורח חיים תקין, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. כן יש לציין את הפגיעה שנגרמה לבני משפחתו של הנאשם בשל מעשה בנו של המתלונן, כמפורט בעדויות שנשמעו במסגרת הראיות לעונש. עוד יש לציין את הנכונות שהביע הנאשם לפני לקבלת טיפול.

לחומרה יש להתייחס לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו מהנאשם נשקפת מסוכנות בינונית, וכן להתרשמות שירות המבחן, לפיה הנאשם מטשטש מחומרת העבירה, מתקשה להביע אמפטיה ונוטה להשליך על המתלונן את האחריות לאירוע.

25. לאור אלה יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתית. אשר לפיצוי למתלונן - הפיצוי ייקבע בהתאם לנזקים המפורטים בכתב האישום.

26. לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך תשעה חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 15.5.2017 בבית מעצר ניצן.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך שלושה חודשים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

הפרקליטות תיידע את המתלונן אודות הפיצוי שנפסק לזכותו.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**